

Sygn. akt III AUa 753/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska SSA Jolanta Hawryszko
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Szczecinie

sprawy M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 kwietnia 2012 r. sygn. akt VI U 712/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 753/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07 grudnia 2011 r. znak(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił M. G. od dnia 01 listopada 2011 r. tj. od miesiąca, w którym wstrzymano wypłatę świadczenia, prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 31 października 2015 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż Lekarz Orzecznika ZUS orzekł, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 października 2015 r.

W odwołaniu od decyzji M. G. wniósł o „potraktowanie jego e-maili podawanych w dużym czasokresie do wiadomości dużej liczbie adresatów, jako faktyczne tajne nauczanie, czego przykładem jest ostatni e-mail do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w S.” i przyznanie mu dodatku kombatanckiego. Precyzując swoje stanowisko w trakcie rozprawy w dniu 19 kwietnia 2012 r. ubezpieczony wskazał, iż zgadza się z rentą przyznaną mu decyzją ZUS z dnia 07 grudnia 2011 r., jednocześnie nie zgodził się z wysokością świadczenia, wskazując, że nie wie czy ZUS prawidłowo wyliczył wysokość jego renty, przy czym nie wykluczył, że uczynił to prawidłowo.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego odrzucenie na zasadzie art. 477¹⁰§ 1 k.p.c. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż do właściwości sądów należą sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego. Jednocześnie wskazał, iż odwołanie do Sądu powinno zawierać m.in. oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i zwięzłe uzasadnienie zarzutów i wniosków. Pismo wnioskodawcy z dnia 17 lutego 2011 r. adresowane do Sądu Okręgowego w Szczecinie, nie zawiera wymogów formalnych o jakich mowa w art. 477⁸⁻¹⁰ k.p.c. Ubezpieczony poza wskazaniem daty zaskarżonej decyzji, nie podaje żadnych merytorycznych zarzutów.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2012 r. oddalił odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 7 grudnia 2011 r. nr (...)

W ustaleniach faktycznych sąd podał, iż M. G. ur. (...), decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 września 1999 r. nabył prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Prawo do świadczenia było ubezpieczonemu przedłużane decyzjami ZUS z 19 września 2002 r., 15 maja 2006 r., 02 kwietnia 2009 r. do dnia 31 października 2011 r.

Wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ubezpieczony złożył w dniu 21 lipca 2011 r.

Decyzją z dnia 07 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił M. G. od dnia 01 listopada 2011 r. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 31 października 2015 r. Wysokość renty ustalono na kwotę 906,10 zł.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie. Uzasadniając powyższe wskazał, iż w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego, jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Treść decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a także zakres wniesionego od niej odwołania wyznacza przedmiot sporu i jeżeli decyzja nie zawiera w sensie pozytywnym lub negatywnym stanowiska w przedmiocie dochodzonego roszczenia, to strona nie może domagać się w postępowaniu sądowym merytorycznego rozstrzygnięcia o wskazanym przez nią roszczeniu (por. wyrok z dnia 10 listopada 2004 r. Sądu Apelacyjnego w Warszawie sygn. III AUa 430/2004, publ. Apel.-W-wa 2005/2/7, OSA 2005/10/27 oraz postanowienie z dnia 13 maja 1999r. Sądu Najwyższego sygn. IIUZ 52/1999, publ. OSNP 2000/15/601).

W świetle powyższego rzeczą Sądu pierwszej instancji było w istocie jedynie ustalenie prawidłowości decyzji ZUS w zakresie w jakim organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 31 października 2011 r.

Dalej Sąd Okręgowy podał, iż Sąd bada prawidłowość decyzji ZUS mając na względzie podniesione przez wnioskodawcę w treści odwołania zarzuty. Pierwotnie skarżący żądał przyznania dodatku kombatanckiego, jednakże w trakcie rozprawy w dniu 19 kwietnia 2012 r. ubezpieczony wskazał, iż cyt. „**teraz już wiem, że nie mogę go dochodzić w takim trybie**”. W ocenie Sądu meriti precyzując stanowisko procesowe w dniu 19 kwietnia 2012 r., ubezpieczony nie podniósł żadnych merytorycznych zarzutów odnośnie decyzji z dnia 07 grudnia 2012 r. w kwestii dokonanej przez organ rentowy oceny zdolności skarżącego do pracy, jak również ustalenia wysokości świadczenia. Za takie nie może zostać uznane jedynie ogólne sformułowanie cyt. „**nie zgadzam się z wysokością renty, nie wiem czy ZUS wyliczył te rentę prawidłowo, nie wykluczam, że ZUS wyliczył rentę prawidłowo**”. Co więcej ubezpieczony wskazał, iż cyt. „**ja nie kwestionuje przyznania mi renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy**”.

Podniesiona przez skarżącego kwestia dotycząca cyt. „**połączenia sprawy ze sprawą dotyczącą ziemi po jego pradziadku w związku z tym, że psychiatrzy zakwalifikowali go jako rencistę**” nie może zostać uznana za zarzut dotyczący zaskarżonej decyzji, nie podlega więc merytorycznemu rozstrzygnięciu w postępowaniu przed Sądem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał odwołanie za bezzasadne i dlatego też oddalił je na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Od powyższego wyroku apelację wniósł M. G., który wskazał, iż odwołuje się od wyroku z dnia 19 kwietnia 2012 r., wnosząc o jego uchylenie lub zmianę w zakresie przyznania odszkodowania za utracone zarobki, licząc średnią płacę w gospodarce uspołecznionej, za czas pozostawiania bez pracy, na skutek orzeczenia niezdolności do pracy. Uzasadniając powyższe wskazał, iż choroba ma wymiar polityczny, polegający na tym, że prokuratura nie chce przyłączyć się do sprawy uregulowania własności gospodarstwa rolnego po jego pradziadku J. G., pomimo oczywistego wykazania popełnienia przestępstwa fałszerstwa dokumentu - mapy ewidencji gruntów. Dalej podał, iż nawiązując do zawartego w odwołaniu z dnia 2011-12-17 e-mailu do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w S., ponawia dowód, że sprawa jest "potyliczna" albowiem wystająca deska w lokalu (...), nie została usunięta, stwarzając tym samym zagrożenie dla klientów uderzenia w potylicę przy siadaniu.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jej oddalenie. Uzasadniając powyższe wskazał, iż rzeczą Sądu w niniejszej sprawie było w istocie jedynie ustalenie prawidłowości decyzji ZUS w zakresie w jakim organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Precyzując stanowisko procesowe w dniu 19 kwietnia 2012r. ubezpieczony nie podniósł żadnych merytorycznych zarzutów odnośnie decyzji z dnia 7.12.2011 r. w kwestii dokonanej przez organ rentowy oceny zdolności skarżącego do pracy, jak również ustalenia wysokości świadczenia.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot sporu jest określony treścią decyzji organu rentowego, od której odwołanie inicjuje postępowanie przed sądem. Jest to stanowisko jurydycznie utrwalone, gdyż w sporach tych sądy nie działają w zastępstwie organu rentowego i nie orzekają o wniosku, ale o zasadności odwołania od konkretnej decyzji, w granicach co do przedmiotu oraz zakresu rozpoznania wyznaczonych przez treść decyzji. Oznacza to, że przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ nie decydował (tak Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z dnia 9 września 2010 r., II UK 84/10, LEX nr 661518, w postanowieniu z dnia 13 maja 1999 r., II UZ 52/99, OSNAP 2000/15/601).

Postępowanie przed organem rentowy dotyczyło w niniejszej sprawie przyznania ubezpieczonemu renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Jak wynika z analizy akt sprawy zarówno w odwołaniu, jak i obecnie przy formułowaniu zarzutów apelacyjnych, ubezpieczony nie podnosi żadnych argumentów przeciwko wydanej decyzji czy to w zakresie zasadności samego jej wydania czy też wysokości przyznanego mu świadczenia. Jego żądanie pierwotnie dotyczyło przyznania dodatku kombatanckiego, a następnie w toku postępowania sądowego ubezpieczony sprecyzował je w ten sposób, iż chciałby połączenia przedmiotowej sprawy ze sprawą dotyczącą ziemi po jego pradziadku. Zatem żądania ubezpieczonego nie dotyczą wydanej decyzji w zakresie przyznania mu renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres czasu, a zupełnie innych kwestii, dlatego też nie mogły być rozstrzygane w tym postępowaniu.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny, w oparciu o normę z przepisu art. 385 k. p. c. oddalił apelację jako bezzasadną.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska